

Dokument z posiedzenia

**B8-0245/2019 }
B8-0247/2019 }
B8-0249/2019 }
B8-0252/2019 }
B8-0253/2019 }
B8-0254/2019 } RC1**

17.4.2019

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym następujące projekty rezolucji:

B8-0245/2019 (ECR)
B8-0247/2019 (GUE/NGL)
B8-0249/2019 (S&D)
B8-0252/2019 (PPE)
B8-0253/2019 (Verts/ALE)
B8-0254/2019 (ALDE)

w sprawie Kamerunu
(2019/2691(RSP))

**Cristian Dan Preda, Željana Zovko, José Ignacio Salafranca
Sánchez-Neyra, Esther de Lange, Jarosław Wałęsa, Romana Tomc, Csaba
Sógor, Pavel Svoboda, Milan Zver, Tunne Kelam, Tomáš Zdechovský,
Michaela Šojdrová, David McAllister, Adam Szejnfeld, Andrzej Grzyb,
Inese Vaidere, Dubravka Šuica, Seán Kelly, Andrey Kovatchev, Marijana
Petir, Sandra Kalniete, Krzysztof Hetman, László Tókéš, Elmar Brok**

w imieniu grupy PPE

Elena Valenciano, Victor Boștinaru, Soraya Post, Maria Arena

w imieniu grupy S&D

Charles Tannock, Karol Karski, Jadwiga Wiśniewska, Branislav Škripek,

RC\1182798PL.docx

PE637.743v01-00 }
PE637.745v01-00 }
PE637.747v01-00 }
PE637.750v01-00 }
PE637.751v01-00 }
PE637.752v01-00 } RC1

Ruža Tomašić, Monica Macovei

w imieniu grupy ECR

Jan Huitema, Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra Basterrechea, Izaskun Bilbao Barandica, Gérard Deprez, María Teresa Giménez Barbat, Marian Harkin, Ivan Jakovčić, Petr Ježek, Javier Nart, Urmas Paet, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Carolina Punset, Jozo Radoš, Frédérique Ries, Robert Rochefort, Marietje Schaake, Jasenko Selimovic, Johannes Cornelis van Baalen, Hilde Vautmans, Mirja Vehkaperä

w imieniu grupy ALDE

Judith Sargentini, Maria Heubuch, Bodil Valero, Ernest Urtasun, Michèle Rivasi

w imieniu grupy Verts/ALE

Miguel Urbán Crespo, Marie-Christine Vergiat, Estefanía Torres Martínez, Lola Sánchez Caldentey, Tania González Peñas, Xabier Benito Ziluaga, Dimitrios Papadimoulis, Kostadinka Kuneva, Stelios Kouloglou, Patrick Le Hyaric, Jiří Maštálka, Kateřina Konečná, Helmut Scholz

w imieniu grupy GUE/NGL

Ignazio Corrao, Fabio Massimo Castaldo, Piernicola Pedicini, Marco Zullo, Dario Tamburrano, Laura Agea

w imieniu grupy EFDD

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Kamerunu (2019/2691(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając wydane 7 marca 2019 r. oświadczenie przewodniczącego Podkomisji Praw Człowieka Antonio Panzeriego w sprawie sytuacji w Kamerunie,
 - uwzględniając wydane 5 marca 2019 r. oświadczenie wysokiej przedstawiciel Federiki Mogherini w sprawie pogarszającej się sytuacji w Kamerunie,
 - uwzględniając różne oświadczenia rzecznika wysokiej przedstawiciel w sprawie sytuacji w Kamerunie, zwłaszcza oświadczenie z 31 stycznia 2019 r.,
 - uwzględniając wstępne oświadczenie przedstawicieli misji Unii Afrykańskiej ds. obserwacji wyborów prezydenckich w Kamerunie w 2018 r. z 9 października 2018 r.,
 - uwzględniając wydane 11 grudnia 2018 r. oświadczenie ekspertów ONZ w sprawie stłumienia protestów,
 - uwzględniając wydaną 6 marca 2019 r. rezolucję Afrykańskiej Komisji Praw Człowieka i Ludów w sprawie stanu praw człowieka w Kamerunie,
 - uwzględniając kameruńską ustawę antyterrorystyczną z 2014 r.,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r.,
 - uwzględniając umowę o partnerstwie między AKP a UE (umowę z Kotonu),
 - uwzględniając ratyfikowaną przez Kamerun Afrykańską kartę praw człowieka i ludów z 1981 r.,
 - uwzględniając konstytucję Republiki Kamerunu,
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Kamerun musi jednocześnie sprostać szeregowi wyzwań w dziedzinie polityki i bezpieczeństwa, w tym groźbom ze strony Boko Haram w Regionie Dalekiej Północy, zagrożeniom transgranicznym wzdłuż swojej wschodniej granicy z Republiką Środkowoafrykańską oraz wewnętrznym powstaniom separatystycznym w anglojęzycznych regionach Północno-Zachodnim i Południowo-Zachodnim;
- B. mając na uwadze że 7 października 2018 r. w Kamerunie przeprowadzono wybory prezydenckie; mając na uwadze, że przy okazji wyborów pojawiły się zarzuty dotyczące nadużyć finansowych i doniesienia o nieprawidłowościach; mając na uwadze, że

prezydent Paul Biya sprawuje władzę od 1982 r.; mając na uwadze, że w 2008 r. zmieniono konstytucję Kamerunu tak, aby usunąć ograniczenia dotyczące kadencji;

- C. mając na uwadze, że zwolennicy i sojusznicy opozycyjnej partii Ruch Odrodzenia Kamerunu pod przewodnictwem Maurice'a Kamto zorganizowali protesty w miastach Douala, Jaunde, Dshang, Bafasousam i Bafang; mając na uwadze, że podczas tłumienia protestów rządowe siły bezpieczeństwa dopuściły się nieproporcjonalnego użycia siły, w tym gazu łzawiącego i pocisków gumowych;
- D. mając na uwadze, że w styczniu 2019 r. około 200 osób, w tym Maurice Kamto i inni przywódcy opozycyjni, zostało arbitralnie aresztowanych i pozbawionych natychmiastowego dostępu do adwokata; mając na uwadze, że opozycjonistów i ich przywódców oskarżono między innymi o działalność rewolucyjną, działania wrogie wobec ojczyzny, rebelię, niszczenie budynków i dóbr publicznych, znieważanie prezydenta republiki oraz zgromadzenia o charakterze politycznym;
- E. mając na uwadze, że 9 kwietnia 2019 r. sąd apelacyjny w Regionie Centralnym Kamerunu potwierdził wyrok, który zapadł w pierwszej instancji, odrzucając decyzję o uwolnieniu Maurice'a Kamto i sześciu innych opozycjonistów; mając na uwadze, że postępowanie w sądzie apelacyjnym toczyło się pod nieobecność Maurice'a Kamto i jego prawników;
- F. mając na uwadze, że podjęte przez władze Kamerunu działania były nieproporcjonalne, gdyż przeciwko niektórym opozycjonistom wszczęto procesy wojskowe, co spotęgowało niepokoje polityczne w Kamerunie; mając na uwadze, że w przypadku wyroku skazującego oskarżonemu może grozić kara śmierci;
- G. mając na uwadze, że władze Kamerunu wielokrotnie wprowadzały ograniczenia wolności słowa przez blokowanie dostępu do internetu, prześladowania i zatrzymania dziennikarzy, odmawianie licencji niezależnym mediom oraz intensyfikowanie ataków politycznych przeciwko niezależnej prasie;
- H. mając na uwadze, że napięcia między dominującymi liczebnie wspólnotami francuskojęzycznymi i mniejszościowymi wspólnotami anglojęzycznymi nie słabną; mając na uwadze, że kameruńskie regiony Północno-Zachodni i Południowo-Zachodni nadal są głównie anglojęzyczne i mają odmienny system kształcenia i system prawny;
- I. mając na uwadze, że pod koniec 2016 r. dyskryminacja i względne pomijanie regionów anglojęzycznych oraz narzucenie im francuskiego systemu prawnego i języka francuskiego w sądach i szkołach doprowadziły do pokojowych strajków nauczycieli i prawników oraz do pokojowych demonstracji;
- J. mając na uwadze, że od października 2018 r. nastąpiła eskalacja przemocy, a zakrojone na szeroką skalę operacje prowadzone przez siły bezpieczeństwa często prowadzą do nadużywania siły i naruszeń praw człowieka, w tym bezprawnych zabójstw, gwałtów, przemocy wobec kobiet i dzieci, a także zniszczenia mienia;
- K. mając na uwadze, że uzbrojeni separatyści dokonują masowych porwań, również

uczniów i studentów, dopuszczają się ukierunkowanych zabójstw przedstawicieli policji, organów ścigania i władz lokalnych, biorą udział w wymuszeniach, inicjują cotygodniowe protesty „wyludnionych miast”, a także bojkotują i podpalają placówki edukacyjne i szpitale, przez co tysiące młodych ludzi nie ma dostępu do kształcenia, a ogół populacji do opieki zdrowotnej;

- L. mając na uwadze, że w wyniku kryzysu około 444 000 osób zostało wewnętrznie przesiedlonych, a dodatkowe 32 000 uciekło do sąsiedniej Nigerii; mając na uwadze, że ogółem kameruński kryzys humanitarny dotyka ponad 600 000 wewnętrznie przesiedlonych osób, około 35 000 tys. uchodźców z toczących się w sąsiedztwie konfliktów oraz 1,9 mln osób zagrożonych brakiem bezpieczeństwa żywnościowego;
- M. mając na uwadze, że w latach 2018 i 2019 rząd Kamerunu wdrożył plan pomocy humanitarnej dla regionów Północno-Zachodniego i Południowo-Zachodniego, aby zapewnić przesiedleńcom wielowymiarową ochronę i pomoc w trybie priorytetowym, a osobom dotkniętym kryzysem dostęp do opieki zdrowotnej;
- N. mając na uwadze, że poważnym problemem pozostaje przemoc na tle płciowym oraz prześladowania mniejszości; mając na uwadze, że w kameruńskim kodeksie karnym penalizuje się stosunki seksualne między osobami tej samej płci, za które grozi kara nawet 5 lat pozbawienia wolności; mając na uwadze, że policja i żandarmeria nadal aresztują i nękają osoby LGBTIQ;
- O. mając na uwadze, że Boko Haram nadal dopuszcza się poważnych naruszeń praw człowieka i łamie międzynarodowe prawo humanitarne w Regionie Dalekiej Północy, łącznie z grabieżą i niszczeniem mienia oraz zabójstwami i porwaniami cywilów;
- 1. ubolewa nad przypadkami tortur, wymuszonych zaginięć i pozasądowych egzekucji dokonywanych przez służby bezpieczeństwa i uzbrojonych separatystów; wyraża szczególne zaniepokojenie udziałem sił rządowych w aktach przemocy; wzywa siły bezpieczeństwa do przestrzegania międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka podczas prowadzenia operacji i wzywa rząd do podjęcia natychmiastowych kroków w celu położenia kresu przemocy i bezkarności w kraju;
- 2. potępia użycie nadmiernej siły wobec demonstrantów i przeciwników politycznych oraz naruszanie wolności prasy, wypowiedzi i zgromadzeń; wyraża głębokie ubolewanie z powodu aresztowania i pozbawienia wolności Maurice’a Kamto oraz innych pokojowych demonstrantów; apeluje o natychmiastowe zwolnienie przez władze kameruńskie Maurice’a Kamto i wszystkich innych osób przetrzymywanych na podstawie zarzutów politycznych, niezależnie od tego, czy zostali aresztowani przed wyborami prezydenckimi w 2018 r., czy po tych wyborach;
- 3. ponadto wzywa rząd Kamerunu do zaprzestania wszelkich prześladowań i zastraszania działaczy politycznych, między innymi przez zniesienie zakazu pokojowych zgromadzeń politycznych, demonstracji i protestów, a także do podjęcia zdecydowanych działań przeciwko mowie nienawiści;
- 4. przypomina, że sądy wojskowe w żadnym wypadku nie powinny sprawować

jurysdykcji nad ludnością cywilną; przypomina Kamerunowi o jego międzynarodowych zobowiązaniach, zgodnie z którymi ma stać na straży prawa wszystkich obywateli do rzetelnego procesu sądowego przed niezawisłymi sądami;

5. przypomina, że w Kamerunie od 1997 r. nie stosuje się kary śmierci; zauważa, że jest to miły krok na drodze do jej całkowitego zniesienia; przypomina, że Unia Europejska kategorycznie sprzeciwia się karze śmierci, i wzywa rząd Kamerunu do potwierdzenia, że nie będzie domagać się kary śmierci dla działaczy politycznych i demonstrantów;
6. wyraża zaniepokojenie faktem, że rząd Kamerunu nie wyciągnął konsekwencji wobec swoich służb bezpieczeństwa, co spowodowało nasilenie przemocy i kultury bezkarności; wzywa do przeprowadzenia niezależnego i przejrzystego dochodzenia w sprawie użycia siły przez policję i siły bezpieczeństwa wobec demonstrantów i przeciwników politycznych oraz do pociągnięcia winnych do odpowiedzialności w drodze uczciwych procesów;
7. wzywa władze Kamerunu do przyjęcia wszelkich niezbędnych środków zgodnych z zobowiązaniami kraju w zakresie praw człowieka, aby przerwać spiralę przemocy; w szczególności wzywa rząd do zorganizowania pluralistycznego dialogu politycznego mającego na celu znalezienie pokojowego i trwałego rozwiązania kryzysu w regionach anglojęzycznych; wzywa społeczność międzynarodową, aby wsparła pluralistyczny narodowy dialog pokojowy, proponując przyjęcie roli mediatora;
8. ubolewa, że obie strony konfliktu są niechętne do udziału w rozmowach pokojowych; wzywa Unię Afrykańską i Wspólnotę Gospodarczą Państw Afryki Środkowej, aby nalegały na zorganizowanie takich rozmów, i wzywa UE do gotowości do wspierania tego procesu; uważa, że w przypadku braku postępów kryzys w Kamerunie powinien stać się przedmiotem debaty w Radzie Bezpieczeństwa ONZ; ponadto apeluje do UE, by wykorzystwała pozycję polityczną, jaką dają jej programy pomocy na rzecz rozwoju i inne programy dwustronne, do zapewnienia lepszej ochrony praw człowieka w Kamerunie;
9. wzywa rząd Kamerunu do zbudowania rzeczywistej, reprezentatywnej i dynamicznej demokracji; w związku z tym wzywa rząd do zwołania wszystkich zainteresowanych stron z kręgów politycznych w celu przeprowadzenia wspólnego przeglądu systemu wyborczego, aby zapewnić wolny, przejrzysty i wiarygodny proces wyborczy; apeluje o dokonanie tego przeglądu przed kolejnymi wyborami, aby propagować pokój i unikać kryzysów powyborczych; wzywa UE do zwiększenia pomocy technicznej w celu wsparcia Kamerunu w wysiłkach na rzecz wzmocnienia i demokratyzacji procedur wyborczych;
10. podkreśla, że aktywne i niezależne społeczeństwo obywatelskie ma zasadnicze znaczenie dla przestrzegania praw człowieka i praworządności; wyraża zaniepokojenie faktem, że działalność Konsorcjum Anglojęzycznego Społeczeństwa Obywatelskiego w Kamerunie została zakazana; wzywa rząd do zniesienia tego zakazu i zapewnienia otwartej przestrzeni działania dla społeczeństwa obywatelskiego;
11. wyraża zaniepokojenie faktem, że ustawę antyterrorystyczną z 2014 r. wykorzystuje się

do ograniczania podstawowych wolności; popiera postulat ekspertów ONZ, aby dokonać przeglądu tej ustawy celem zagwarantowania, że nie będzie ona wykorzystywana do ograniczania wolności słowa, pokojowych zgromadzeń i zrzeszania się;

12. odnotowuje decyzję Stanów Zjednoczonych o ograniczeniu pomocy wojskowej dla Kamerunu ze względu na wiarygodne zarzuty dotyczące poważnych naruszeń praw człowieka przez siły bezpieczeństwa; wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny wsparcia UE dla kameruńskich służb bezpieczeństwa oraz do przedstawienia sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu; wzywa UE i jej państwa członkowskie do dopilnowania, by żadne wsparcie udzielane władzom kameruńskim nie przyczyniło się do łamania praw człowieka ani go nie ułatwiło;
13. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej / wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Specjalnemu Przedstawicielowi UE ds. Praw Człowieka, Radzie Ministrów AKP-UE, instytucjom Unii Afrykańskiej oraz rządowi i parlamentowi Kamerunu.